EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 18/01/2021 a les 15:36

?Cartografia emocional

imaginem que el plànol d'una ciutat, de cop i volta, no es dibuixés a partir de carrers, finques, cadastres, rotondes, avingudes, carreteres, equipaments públics i de serveis? sinó que es construís a partir de les nostres emocions.

a l'oest, jo hi tindria una pampalluga intermitent que em recorda la casa on vaig créixer i on viuen el pare i la mare. des d'allà i fins al nord, una cicatriu de drama adolescent entre la casa i l'institut. al centre-sud del plànol hi tindria un batec enorme, una abraçada, una lluita i la llar de llum tènue i benestar. per la resta, espurnes esmorteïdes, centellejos d'alegries, resquills de fracassos i grans llacunes plenes de respecte i indiferència.

cadascú té la seva ciutat particular, aquella ciutat construïda per les vivències, els records, les experiències, el passat invisible i les històries. un mapa marcat per fites que són amor, mort, admiració, respecte, imposicions, dol, dolor, frustració, rebuig, por, trauma. la cartografia íntima, allò que vivim en primera persona en un lloc, marca la nostra comprensió de la ciutat i de l'espai físic i en pondera la nostra percepció. i no només això, sinó que la categoritza per després compartir-la amb les altres.

i si solapéssim els nostres mapes íntims de la ciutat, en què coincidiríem? és al voltant d'aquests espais on pivota el sentiment de comunitat i on cal treballar des del col·lectiu.